

intrax

SUSPENSION TECHNOLOGY • RACING SHOCKS & SPRINGS

Intrax heeft alles onder controle

Eigenlijk behoeft Intrax, fabrikant van veren en schokdempers, in het autosportwereldje nauwelijks nog enige toelichting. Wie echter - zoals wij - eigenaar Henk Thuis aan het woord laat, krijgt verhalen te horen om boeken over vol te schrijven. Alleen al de ontstaansgeschiedenis hangt van anekdotes aan elkaar en dan is daar nog het verbluffende ARC-systeem.

tekst & foto's: Aart van der Haagen

GROTE ROERGANGER OF NIET, HENK THUIS VINDT HET ABSOLUUT NOODZAKELIJK OM DE NAMEN VAN ZIJN ONMISBARE COMPAGNONS TE NOEMEN: TECHNICAL manager Niek van Sambeek, sales manager Donald Molenaar en natuurlijk rechterhand en partner Claudette Sommers, met wie hij in 1995 Intrax startte. Daaraan ging een even kleurrijke als indrukwekkende geschiedenis vooraf. We schrijven twintig jaar eerder. "Ik werkte in een motorzaak en kreeg een aanvraag van een man, om binnen drie maanden een crossmotor voor zijn zoon te bouwen. Niet gehinderd door enige kennis van zaken ging ik aan de slag, want 'nee' zeggen was ik ook toen al niet gewend. Ik kocht spullen, schroefde alles in elkaar en ging het ding testen op een crossbaan. Na één ronde lag ik er al bewusteloos naast. 'Jij moet eens naar je schokkertjes kijken,' zei iemand die het zag gebeuren. Ik begon te experimenteren met dempers en zowaar won de zoon van de klant direct de clubcross. Onder tusschen begon dat wereldje me te interesseren en besloot ik als kok in een restaurant te gaan werken, om in de ochtenduur lekker te gaan offroaden met de CZ die ik had gekocht."

Caravan als onderpand

"Die crossmotor stond vlak naast de keuken van het restaurant," vervolgt Henk Thuis. "Tussen het koken en bakken door liep ik steeds naar buiten om te sleutelen. Op een dag vroeg een gast van wie dat ding was en wees me vervolgens op de slechte veren. Hij wist een perfect alternatief, op basis van een staalsoort die in de Tweede Wereldoorlog voor terugslagveren in kanonnen ontwikkeld werd. Wat bleek? Ik kon mijn veren met twintig tot dertig procent minder windingen net zo stijf maken, met als voordelen een grotere slag en een belangrijke gewichtsbesparing. Het Ei van Columbus. Ik kreeg de bankdirecteur zo gek mij 30.000 gulden te lenen om aantallen te laten produceren, ook al nam hij de caravan van mijn moeder totaal niet serieus als onderpand. De plaatselijke poedercoater had maar drie kleuren beschikbaar: wit, wit en wit. Zo ontstond de naam White Power. Tijdens de eerstvolgende motorcross, in aanwezigheid van de wereldtop, wilde iedereen de setjes die ik meebracht proberen... alleen rekende uiteindelijk niemand ze af. De maandag daarna stond de telefoon echter roodgloeiend en direct was ik vol in business."